

# РЕШЕНИЕ

№ 5730

гр. София, 29.10.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Калина Арнаудова

**ЧЛЕНОВЕ:** Мария Николова

**Весела Андонова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **5477** по описа за **2012** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от ЗД [фирма] срещу решение от 16.03.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 16915 по описа за 2011 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-ти състав. С последното е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-680 от 10.05.2011 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на основание чл. 32, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН) на ЗД [фирма], е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 000, 00 лв. В касационната жалба се твърди незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Касаторът моли съдът да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

Ответникът - Комисия за финансов надзор оспорва касационната жалба. Моли съдът да я отхвърли и да остави в сила решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба. Изразява становище, че обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

След обсъждане на събраните по делото доказателства въззивният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

По повод на настъпило застрахователно събитие по застраховка „Каско“ на л.а. "О. К.", с ДК [рег.номер на МПС] , била заведена щета № 100126000323 от 07.04.2010 г. по описа на ЗД [фирма]. Понеже определеното застрахователно обезщетение не било изплатено своевременно лицето В. В. Г., подало жалба с вх.№ 91-02-996 от 24.09.2010 г. в КФН. В рамките на своите правомощия по чл. 16 от ЗКФН заместник председателят на комисията, ръководещ управление "Застрахователен надзор", е изискал информация (изх. № 91-02-996/22.10.2010 г.) за заведената щета включително заверено копие на цялата документация по преписката, в т.ч. доказателства за дата на представяне на последните изискуеми документи по щетата от застрахованото лице, ако такива са били изисквани и доказателства за изплащане на застрахователното обезщетение, в случай че такова е направено. За представяне на посочените книжа е бил определен пет дневен срок от получаване на писмото, като изрично било посочено, че непредставянето или забавянето на изисканата информация ще бъде разглеждано, като възпрепятстване на надзорните правомощия на КФН, регламентирани в чл. 18, ал. 1, т. 1 от ЗКФН, което ще бъде основание за ангажиране на отговорност по чл. 32, ал. 1 от същия закон. Посоченото писмо било получено от ЗД [фирма] на 25.10.2010 г., като за него е съществувало задължение в определения му срок (т.е. до 01.11.2010 г. вкл.) да изпълни дадените му указания. С писмо вх. № 91-02-996 от 29.10.2010 г. дружеството представило обяснения по повод заведената застрахователна претенция и заверени копия на част от изисканите документи. След направена проверка било констатирано, че липсват доказателства за датата на представяне на последния изискуем документ по щетата, както и за изплащане на застрахователно обезщетение, от които може да бъде установено, дали дружеството е изпълнило задължението си по чл. 107 от Кодекса за застраховането (КЗ). За нарушението бил съставен АУАН № Р-06-1225 от 16.11.2010 г., който бил връчен на представител на юридическо лице на 16.11.2010 г. Въз основа на акта било издадено НП № Р-10-680 от 10.05.2011 г. от председателя на КФН, с което административно-наказващият орган е възприел изцяло фактическите констатации, направени в АУАН, квалифицирал деянието като нарушение на чл. 32, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗКФН и е наложил на ЗД [фирма] административно наказание - имуществена

санкция в размер на 2 000, 00 лв.

Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетеля Т. и събраните по делото писмени доказателства. При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че НП (и АУАН) са издадени от компетентен орган в кръга на правомощията му. Спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са причина за отмяна на атакуваното НП на формално основание.

При така установената фактическа обстановка районният съд е изложил, че ЗД [фирма] е застраховател по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ, който осъществява дейност по застраховане по чл. 3 от КЗ на територията на Р. Б., поради което се явява подконтролен субект на КФН, с оглед спазването разпоредбите на КЗ и подзаконовите нормативни актове по приложението му. Посочил е, че едно от правомощията на КФН е да упражнява надзор, включително чрез извършване на проверки по документи, върху дейността на застрахователи по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ. За да може контролът да се упражнява ефективно и реално, законодателят е предвидил механизми за санкциониране на физически и юридически лица, които недобросъвестно възпрепятстват работата на КФН. Съгласно чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ЗКФН посочените лица носят административно-наказателна отговорност за възпрепятстване на работата на КФН. Изложил е, че представената на 29.10.2010 от ЗД [фирма] информация до КФН за щета №100126000323/2010 г. (изискана с писмо изх.№ 91-02-996 от 22.10.2010 г.) е непълна и не съдържа доказателства за датата на представяне на последния изискуем документ по щетата, както и за изплащане на застрахователно обезщетение, въпреки, че ЗД [фирма] е разполагало с всички необходими документи по изплащане на застрахователно обезщетение. По този начин КФН била възпрепятствана да осъществи своевременно правомощията си, поради невъзможност за правилна и законосъобразна преценка на обстоятелствата по отпускане и изплащане на обезщетението, както и на това дали произнасянето на застрахователното дружество по заведената щета и изплащането на обезщетението е станало в законопредвидените срокове. Предвид изложеното съдът е направил извод, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна административно нарушение по чл. 32, ал. 2, вр. с ал. 1 от КЗ. Посочел е, че наложената с НП имуществена санкция е правилно индивидуализирана, предвид това, че органът не може да налага наказания под минималния размер. В резултат на това съдът е потвърдил НП, като издадено при спазване на процесуалните правила и съблюдаване на материалния закон.

Административен съд София - град, X- ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правило и законосъобразно. Не е налице наведеното касационно основание – нарушение на закона. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Ето защо, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила, предвид следните съображения:

Изложената от районния съд фактическа обстановка изцяло се споделя от настоящия състав, поради което не следва да бъде преповтаряна. Правилно районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от

ЗАНН. Деянието, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството е непредставене на цялата изискана от КФН с писмо изх. № 91-02-996 от 22.10.2010 г. информация за заведена щета №100126000323/2010 г. по описа на ЗД [фирма], а именно - непредставяне на доказателства за датата на представяне на последния изискуем документ по щетата, както и за изплащане на застрахователно обезщетение. С посоченото деяние дружеството е осъществило състава на нарушение визиран в чл. 32, ал. 2, вр. с ал. 1 от КЗ, като е възпрепятствало КФН при осъществяването на надзорните ѝ правомощия, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Определената за нарушението „имуществената санкция” е в минималния посочен в закона размер.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице сочените в жалбата касационни основания. Решението на районния е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

#### РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.03.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 16915 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение , 6-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.